

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: O du dybe Fald og Vaade

Citation: Stub, Ambrosius: "O du dybe Fald og Vaade", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 66. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub02val-shoot-workid62175/facsimile.pdf>
(tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

O du dybe Fald og Vaade

Mel. Naar skal da min Tid faae Ende.

O du dybe Fald og Vaade!

O du dyre, bondløs Naade!

- ⁵ Mennisket, som brød Guds Bud,
Blev forligt med Gud ved Gud;
Thi hand har med eget Blod
Giort vor Sag i Christo god.

Usle Verden! lær at kiende

- ¹⁰ Kiærlighed foruden Ende:

Usle Verden! kom og merck
Den u-skabte Viisdoms Verck:
Mennisket ved Gud og Mand
Reistes af sin faldne Stand.

- ¹⁵ Een, uskyldig, vilde lide

Alles ævig Qval og Qvide:

Jesus, Jesus eene var
I Guds Vredes Perse-Kar,
Da en reen Forsoning flød

- ²⁰ Af hans kraftig Blod og Død.

Søg, du Synd-beklemte Hierte,
Lindring af hans heele Smerte:
Søg hans Vunder, hvor du faår
Lægedom ved hvert et Saar:
25 Søg i ham dit Liv, din Roe
Ved en ret bodfærdig Troe.

Søvnig Siel! Hvor tør du nøle
I din Synds forfulnet Søle?
Vil du i hin Svovel-Søe
30 Ævig qvæles, aldrig døe?
Jesus frelser dig derfra
Naar du søger Golgatha.

[97.] A: Ny kgl. Sml. 819 m, 4° Nr. 3 (egenhændig Renskrift). B: Levin (Nr. 6) S. 7. C: Heiberg 1771 (Nr. 5) S. 14. D: Chr. Stub 1780 (Nr. 5) S. 21. E: Chr. Stub 1780 (Nr. 28) S. 71. - *Litt.*: Barfod III Nr. 13; Brix: Ambr. Stub S. 129 og 141-42; Fonsmark Nr. 13. - Jf. Indl. S. 47 og 55.

1 Overskr.] Aria Ditto B (*ref. til den foreg. Høye Gud m. Overskr.*: Opreysning i Christo); Aria C-E. 2 Mel.. Ende] *mgf.* B. 4 bondløs] bundløs BE. 14 Reistes] Reises B-E. - sin] den B-D. - faldne] falden E. 19 Forsoning] Forsonnings B. 21 Synd-beklemte] Synde klemte B. 25 dit Liv] din Fred B-E. 27 Søvnig] Sikre B-E. 28 forfulnet] 3: *forraadnet*; forfuldne B. 29 hin] din B.

Bedrøvet Verdens Glæde

Aria

Mel. Hiertelig mig nu længes..

Bedrøvet Verdens Glæde!

- ⁵ Saa pak dig flux paa Dør,
Mig lyster nu at Græde,
For lysten stak mig før,
Min Jesu blodig Møye,
Hans Angest, Nød og Død
¹⁰ Staaer malet for mit Øye,
Og legger det i Blød.

Jeg løb jo selv til Helved

- Fra Paradis, men see
Min Jesus laae og skielved
¹⁵ I sit Gethsemane.
Jeg tændte selv Guds Vrede,
Men Pinens ævig Glød
Kom Jesum til at svede
I Striden med min Død.

- ²⁰ O see hvor taus hand kunde
I min den tabte Sag
Fordøye falske Munde
Og uforskyldte Slag.